

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΗΠΕΙΡΟΥ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ

Έν Ἑλλάδι

δρ.

8

Έν τῷ Ἐξωτερικῷ

Φρ. Δρ. 10

ΕΚΔΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἴτησις ἀπευθύνεται :

Διεύθυνσιν «Φωνῆς τῆς Ἡπείρου»
Ἀθήνας

ΕΤΟΣ ΕΝΔΕΚΑΤΟΝ ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Γίνονται δεκταὶ ἀπὸ 15 Μαρτίου 1903. Ὁφείλουσι δὲ οἱ ἐπιθεῖν οὐντες τὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ τὰ ἀποστέλλωσι καὶ τὴν συνδρομὴν αὐτῶν καὶ τὰ ἀπευθύνονται δι' ἐπιστολῆς ἢ ταχυδρομικοῦ δελταρίου πρὸς τὸν συντάκτην κ. ΓΕΩΡΓ. Κ. ΓΑΓΑΡΗΝ.

Ἡ «Φωνὴ τῆς Ἡπείρου» εἶναι τὸ μόνον Ἑλληνικὸν ὁργανὸν τὸ ὁποῖον ἀπὸ ἐνδεκα ἐτῶν συνηγορεῖ ὑπὲρ τῶν Ἑλληνικῶν ζητημάτων καὶ ὑπὲρ τῶν ἀπανταχοῦ διεσπαρμένων Ἑλλήνων.

ΕΞ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Ἡ ἐορτὴ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. — Αἱ ἐνέργειαι τοῦ προξένου κ. Μπέτσου. — Ὁ ἐνθουσιασμὸς τῶν κατόικων. — Ἡ δοξολογία. — Αἱ ζητωκραυγαί. — Πρωτοφανὴς ἐκδήλωσις τῶν αἰσθημάτων. — Διαδόσεις περὶ Βουλγάρων. — Φόνος.

25 Ἀπριλίου 1903

Ἡ πόλις ἡμῶν διατελεῖ ἔτι ὑπὸ τὴν γοητείαν τῆς πανηγυρικῆς ἐορτασθείσης ἐπετείου τῆς Α. Μεγαλειότητος τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου τοῦ Αου. Ὁ ἐνταῦθα Γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ὑπέβλεπεν αἰτήσιν εἰς τὸν Γενικὸν Διοικητὴν, ὅπως ἐπιτραπῇ νὰ ψαλῇ δοξολογία ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐν τῷ ἐνταῦθα Μητροπολιτικῷ ναῷ, ἀλλ' ὁ γενικὸς διοικητὴς ἤρνεϊτο νὰ παραχωρήσῃ τοιαύτην ἀδειαν οὐ μόνον διότι τὸ τοιοῦτον οὐδέποτε μέχρι τοῦδε ἔλαβε χώραν ἐν Ἰωαννίνοις καὶ συνεπῶς ἤθελε προξενήσει ὁδονηρὰν αἰσθησιν εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς, ἀλλ' ἴσως καὶ διότι ἐνθυμεῖτο τὸ ἐν Πρεσβείᾳ πρὸ διετίας θλιβερὸν ἐπεισόδιον τοῦ αἰοδίου μητροπολίτου Κοσμᾶ, οὗ ἥρως ὑπῆρξεν αὐτὸς ὁ γενικὸς ἡμῶν Διοικητὴς Ὁσμὰν πασᾶς. Τούτου ἕνεκεν ἂν καὶ τῇ μεσολαβήσει τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλεως Ἑλληνικῆς Πρεσβείας ἐπετεύχῃ ἡ παραχωρήσις τῆς πρὸς τοῦτο ἀδείας ἐκ μέρους τῆς Ὑψ. Πύλης, ὁ γεν. Διοικητὴς ἐνίστατο μέχρι τῆς παραμονῆς τῆς 23ης, ὅτε ἐπιταγὴ τοῦ Παλατίου ἠνάγκασεν αὐτὸν νὰ ἐνδώσῃ. Ὡς ἀστραπὴ διεδόθη ἡ εἰδησις τὴν ἐσπέραν τῆς 22ας Ἀπριλίου καὶ πάντες ἔτριστον τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκ τῆς καταπλήξεως, οὐδαμῶς πιστεύοντες εἰς τὸ γεγονός, πολλοὶ δὲ προσέτρεχον αὐτοπροσώπως εἰς τὴν Ἱ. Μητρόπολιν καὶ ἐζήτουν πληροφορίας περὶ τῆς διαδόσεως ταύτης, ἐπιστοποιοῦν μετ' ἀγαλλιᾶσεως τὴν ἀλήθειαν τῆς εὐφροσύνης εἰδήσεως. Τὴν ἐπιούσαν ἀπὸ πρωίας ὁ Μητροπολιτικὸς ναὸς ἦτο πλήρης μέχρι ἀποπνιγμοῦ. Εἶχε διχδοθῇ, ὅτι ἡ δοξολογία ἤθελε τελεσθῇ ἀμέσως μετὰ τὴν θείαν λειτουργίαν, μετὰ τὸ πέρας ὅμως τῆς λειτουργίας ἐγνώσθη, ὅτι ἡ δοξολογία ἐμελλε νὰ τελεσθῇ κατὰ τὴν 3ην πρωινήν ὥραν τουρκιστὶ, διὸ τὸ πλῆθος διεσκορπίσθη ἵνα ἐπανεέλθῃ κατὰ τὴν ὁρισθεῖσαν ὥραν. Περὶ τὴν 2 1)2 πρωινήν ὥραν ἤρξαντο προσερχόμενα τὰ πλῆθη ἐκ τῶν διαφόρων συνοικιῶν καὶ μετὰ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας ὁ εὐρύτατος Μητροπολιτικὸς ναὸς, ὁ ἐκτὸς περιβάλλος καὶ πᾶσαι αἱ περὶ τὴν Μητρόπολιν ὁδοὶ ἦσαν πεπληρωμέναι ἀσφυκτικῶς ὑπὸ τοῦ ἀμέτρου ἐκείνου πλῆθους, ὅπερ ἐναγωνίως ἀνέμενε τὴν ἐμφάνισιν τῶν Προξένων καὶ τὴν ἐναρξιν τῆς τελετῆς. Μετ' ὀλίγον κατέρχεται εἰς τὸν ναὸν ὁ Μητροπολίτης. Τὸ σήμαντρον ἔχει τὴν ἐναρξιν τῆς τελετῆς καὶ ῥίγος χαρᾶς διασπείρεται εἰς τὰ στήθη τοῦ πλῆθους. Ἐκ

τοῦ πλῆθους προσέρχεται πρῶτος ὁ γενικὸς Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος μετὰ τοῦ διερχομένου καὶ τοῦ λοιποῦ προσωπικοῦ, κατόπιν δὲ οἱ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον πάντες οἱ Πρόξενοι τῶν Δυναμειῶν μετὰ τῶν διερχομένων καὶ τῶν καβάσηδων αὐτῶν καὶ ἐκ μέρους τῆς Διοικήσεως ὁ βοηθὸς τοῦ γεν. Διοικητοῦ Χρυσίδης πασᾶς μετὰ τοῦ διερχομένου τοῦ βλαετίου, καὶ ἄρχεται ἡ δοξολογία, μετ' ἣν ψαλλέντος τρις τοῦ «Πολυχρονίου» ἡ Α. Σεβ. ὁ Μητροπολίτης ἀπήγγειλε κατάλληλον τῇ περιστάσει λόγον ἐκφράσας τὴν εὐγνωμοσύνην καὶ πρὸς τὴν Α. Α. Μεγαλειότητα τὴν Σουλτάνον ὃς ὑπόδοξε νὰ ἐπιτρέψῃ τὴν ἐν τῷ Μητροπολιτικῷ ἡμῶν ναῷ τέλεσιν δοξολογίας ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τοῦ εὐλογημένου ὑπὸ τοῦ Θεοῦ ἔθνους τῶν Ἑλλήνων. Ἀλλὰ τίς προσεῖχε εἰς τὸν λόγον καὶ τίς ἀπὸ τὸ ἀμέτρον ἐκεῖνο πλῆθος ἠδύνατο νὰ τὸν ἀκούσῃ καὶ ν' ἀντιληφθῇ; Οἱ πάντες ἀνέμενον τὸ σύνθημα τῆς ζητωκραυγῆς, ὅπερ δὲν ἐβράδυνε νὰ δοθῇ. Μόλις ὁ Μητροπολίτης ἐφώνησε ζήτη ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος! τὸ πλῆθος ἐξερράγη εἰς ἐκφρατικὰς ζητωκραυγὰς. Ἡ συγκίνησις ἡ καταλαβούσα τὰ πλῆθη κατὰ τὴν στιγμὴν ταύτην εἶνε ἀπερίγραπτος· ἄλλοι ὕψουν τὰ φέσια καὶ τὰ μανδήλια, ἄλλοι ἐκκλαινόν, ὁ θόλος τοῦ ναοῦ ἀντήχει ἐκ τῶν ἀπαστῶν καὶ δαιμονιωδῶν ζητωκραυγῶν, ἐκπληκτοὶ δὲ οἱ Πρόξενοι τῶν Δυναμειῶν παρετήρουν τὸν ἱερὸν τοῦτον ἐνθουσιασμόν, πολλοὶ δὲ ἤρχισαν καὶ νὰ φοβῶνται μὴ προκληθῇ λυπηρὸν ἐπεισόδιον διότι ὁ Μητροπολίτης καὶ οἱ πρόξενοι διὰ τῶν καβάσηδων προσεπάθουν νὰ ἐπιβάλωσι σιγὴν εἰς τὰ πλῆθη. Οὐδεὶς ἤκουεν αὐτοὺς· ἦτο ἀληθὲς πανδακμόνιον διαρκέσαν ἐν τέταρτον περίπτου τῆς ὥρας, μετ' ὃ ἐπελθούσης σχετικῆς σιγῆς ἤρξατο ἡ ἀποχώρησις τοῦ πλῆθους, ὅπερ κατὰ τοὺς μετριοτέρους ὑπολογισμοὺς ὑπερέβαινε τὰς ἐξ χιλιάδας ψυχῶν. Ἐκ τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ οἱ κ. κ. Πρόξενοι μετέβησαν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, μετ' αὐτοὺς δὲ καὶ ὁ Γεν. Διοικητὴς καὶ πολλοὶ πλῆθος, ὁ δὲ κ. Πρόξενος ἐδέχετο τοὺς ἐπισκεπτάς· προφανῶς λίαν συγκινημένος ἐκ τοῦ ἀπεριγράπτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ πλῆθους. Οὕτως ἔληξεν ἡ τελετὴ τῆς δοξολογίας, ἐξ ἧς ἡ ἱερὰ συγκίνησις θὰ μείνῃ ἀνεξάλειπτος ἀπὸ τῆς μνήμης ἡμῶν. Χάρις εἰς τὴν τελετὴν ταύτην τὴν πρωτοφανῆ δι' ἡμᾶς ἐλησμονήσαμεν ὅπως τὰ ἐν Θεσσαλονικίᾳ θλιβερά γερονότα καὶ τὴν ἐξ αὐτῶν ἀνησυχίαν, ἐρρίφθημεν δὲ ἀκράτητοι εἰς τὴν ἐκδήλωσιν τοῦ ἐνθουσιασμοῦ. Θὰ χρησιμεύσῃ ἀρὰ γε τοῦτο ὡς καλὸν μάθημα εἰς τὸν κ. Μιλλερίε τὸν ἐνταῦθα πρόξενον τῆς Ἰταλίας, ὅστις ἐν τῇ ἀκρίσεια του ἐσκέφθη νὰ συστήσῃ προπαγάνδαν ἐν μέσῳ ἡμῶν ἢ θὰ ἐξακολουθήσῃ οὗτος βαυκαλίζων τοὺς ἐν Ἰταλίᾳ με ψευδεῖς ἐλπίδας ἴδωμεν ;

(ἐτέρου ἀνταποκριτοῦ)

Τῇ 23 Ἀπριλίου ἡμέρᾳ τοῦ ἁγίου Γεωργίου ἐψάλη ἐπιβλητικώτατη δοξολογία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῶν Ἰωαννίνων ὑπὲρ τοῦ Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων Γεωργίου. Μετὰ πάροδον τεσσαράκοντα ἐτῶν διὰ πρώτην φοράν σύμπασα ἡ πόλις τῶν Ἰωαννίνων παρίσταται πρὸ θεάματος μεγαλοπρεπῶς ἐπιβλητικοῦ. Μετὰ ἡλεκτρικῆς ταχύτητος διεδόθη, ὀλίγας

ἡμέρας πρὸ τῆς πανδήμου ἐορτῆς, ὅτι ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις συγκατένευσεν ἐπὶ τελους μετὰ παντοίας ὑπεφυγὰς καὶ προφάσεις καὶ ἐπέτρεψε νὰ γίνῃ δοξολογία ἐν τῷ μητροπολιτικῷ ναῷ τῆς πόλεως. Διεκοσμήθη λοιπὸν καταλλήλως ὅ,τε μητροπολιτικὸς ναὸς καὶ τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον καὶ ἀπὸ πρωίας συνέρρευσε τοσοῦτον πλῆθος ἀνθρώπων πάσης ἡλικίας καὶ γένους καὶ τάξεως, ὥστε ὁ εὐρυχωρότατος ναὸς, τὰ ἐκτεταμμένα προαύλια καὶ αἱ ἀγούσαι πρὸς τὴν Μητρόπολιν ὁδοὶ ἐβριθον ἀπείρου κόσμου, σπεύδοντος μετὰ παλμῶν καρδίας καὶ ἀνεκφράστου ψυχικῆς ἡδονῆς ν' ἀπολαύσῃ ἐπὶ τινι τοῦλάχιστον λεπτῷ τῆς ἀπεριγράπτου ἐκείνης ἱερᾶς συγκινήσεως, ἣν μόνον ὁ ὑπὲρ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους δύναται νὰ αἰσθανθῇ. Τοῦ ναοῦ ὑπερπληρωθέντος ἀσφυκτικῶς, ἤρξατο ἡ ἐπίσημος δοξολογία, παρισταμένων τῶν ὀθωμανικῶν ἀρχῶν καὶ τῶν κ. κ. Προξένων Ἑλλάδος, Ρωσσίας, Ἰταλίας, Αὐστρίας μετὰ τῶν διερχομένων τῶν ὅτε δὲ ὁ Μητροπολίτης μετὰ συντομωτάτην πρὸς τὸ ἐνθουσιώδες ἐκκλησιασμά, ἀνέφώνησε τὸ χαρμόσυνον : Ζήτη ἡ Α. Μεγαλειότης ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων Γεώργιος ὁ πρῶτος, τότε μία διάφορος, παρατεταμένη καὶ δονοῦσα τὰς ψυχὰς ἡμῶν ἡκούσθη ἀπάντησις : Ζήτη !!! ὁ ἐνθουσιασμὸς τοῦ ἀτυχοῦς Ἑλλήνου ἐσπᾶ εἰς χαρμόσυνα δάκρυα καὶ εἶδομεν τοὺς πλείστους κλαίοντας ἐξ ἐθνικῆς χαρᾶς.

Τὸ ἀπείρον πλῆθος διαλύεται ἡσύχως καὶ οἱ ὑπήκοοι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου, συνδεδεμένοι ὑπὸ πολυαριθμῶν ἄλλων πολιτῶν μεταβαίνουν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Προξενεῖον, ὅπως συγχαρῶσι τὸν γενικὸν Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Μπέτσον, ὅστις εἶνε ἄξιος συγχαρητηρίων, διότι διὰ σώφρονος αὐτοῦ ἐνεργείας παρέσχεν ἡμῖν ἀφορμὴν ἐκδηλώσεως ἀληθῶν αἰσθημάτων κατ' ἣν ἐποχὴν ταῦτα διαμφισβητοῦνται ὑπὸ ξένων. Ἀλλὰ ἐκεῖ ἐνθουσιώδεις ζητωκραυγαὶ καὶ προσφωνήσεις καὶ ἀντιφωνήσεις καὶ οὕτω λήγει μία ἀλησμόνητος, πάνδημος καὶ ἐπιβλητικὴ ἐορτὴ ἣν οὐδέποτε εἶδον οἱ κατόικοι τῶν Ἰωαννίνων ἀπὸ ἐποχῆς πολὺ ἀπ' ἡμῶν ἀπεχούσης. διότι σημειωθῆτω, ὅτι πρὸ 40 ἐτῶν ἐγένετο ἐνταῦθα δημοτελεστάτη ἡ ἐθνικὴ ἐορτὴ τῆς 25 Μαρτίου, ἦτο Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος τότε ὁ Πάκμορ καὶ οἱ χοροὶ, καὶ αἱ μουσικαὶ καὶ αἱ ζητωκραυγαὶ ἦσαν εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν. Ἐκτοτε, διὰ διαφορὰς λόγους, οὐδέποτε ἡ ὀθωμανικὴ Κυβέρνησις ἠνέχθη παραπλησίως ἐκδηλώσεις αἰσθημάτων καὶ ὅμως εὐγνώμονες πρὸς τὸν Σαραφῶ καὶ τοὺς ὁμοίους του, οἵτινες διὰ τῶν ἀγρίων μακουργιῶν τῶν, ἐπεισαν τὴν Κυβέρνησιν τοῦ Σουλτάνου, ὅτι πρέπει νὰ μὴ εἶνε ἀνένδοτος πρὸς τὰς αἰσθηματικὰς ἀπαιτήσεις τῶν Ἑλλήνων ραγιάδων.

Χθὲς διεδόθη, ὅτι πέντε ἐπαναστάται Βούλγαροι συνελήφθησαν ἐντεῖθεν τοῦ Μεσσοῦ, παρὰ τὴν γέφυραν Μπαλντοῦμα καὶ ἄγονται εἰς Ἰωάννινα· πολλοὶ ἐπίστευσαν, ὅτι οἱ ἀξιότιμοι οὗτοι περιοδεύοντες ταξιδιωτὰ ἐσκόπουν νὰ δοκιμάσουν τὴν στερεότητα τῶν δημῶν καταστημάτων τῆς πόλεως μας καὶ ἰδίως τοῦ μητροπολιτικοῦ ναοῦ· εἶχον δὲ ἐκλεῖψαι τὴν ἡμέραν τοῦ ἁγίου Γεωργίου καὶ τὴν ὥραν τῆς τελετῆς ! Τὸ ἀληθὲς εἶνε, ὅτι ἐδιπλασιάσθη ἡ προσοχὴ τῶν Τούρκων καὶ ἡ πυ-

μητρίου Κολομβούνη. Ο αιδίμος ἐκ Λύκου κατα-
ταγόμενος, ἐγκατεστάθη εἰς Κρετσούνιστα καὶ ὅπως
ἀνταποκρίθη εἰς τὰς οἰκονομικὰς ἀνάγκας ἐμπορεύετο
κατὰ πρῶτον εἰς Ἰωάννινα. Ἀλλὰ ἡ τύχη δὲν ἡνέκη-
σεν αὐτὸν εἰς τὰς ἐργασίας του καὶ ἡναγκάσθη νὰ
ἀπομακρυνθῇ τῆς πατρίδος. Διὸ κατέφυγεν εἰς Βο-
στίτσαν ἐνθα τιμῶς καὶ χρηστῶς ἐργαζόμενος ἡδυ-
νήθη νὰ ἐπανορθώτῃ ἃς ὑπέστη προηγουμένως ἀπω-
λείας. Ἐπανελθὼν βραδύτερον εἰς Κρετσούνιστα εἰρ-
γάζθη πάντοτε ὑπὲρ παντὸς καλοῦ καὶ συμφέροντος
τῇ κοινότητι. Ὑπῆρξε δὲ ἐκ τῶν πρώτων ὅστις ἐ-
σκέφθη τὴν ἐξαγορὰν τοῦ χωρίου αὐτῶν τὸ ὅποιον καὶ
κατ'ὀρθωσε διὰ τῆς συνδρομῆς καὶ τῶν ἄλλων συγγω-
ριανῶν αὐτοῦ. Μέγας τῆς τελευταίας αὐτοῦ στιγμῆς
ἀδιακόπως εἰργάζετο καὶ προσέφερε τὰς πολυτίμους
ὑπηρεσίας του ὑπὲρ τοῦ καλοῦ τῆς κοινότητος, ἡγα-
πάτο δὲ παρ' ὅλων καὶ ἀπήλασε σεβασμὸν καὶ ἐκτι-
μήσεως. Διὰ τοῦτο πρῶτος ἔρχομαι νὰ συλλυπηθῶ
τοὺς υἱοὺς καὶ συμμερισθῶ τὴν θλίψιν αὐτῶν. Εὐχο-
μαι δὲ ὅπως ἀναδειχθῶσιν ἀντάξιοι τοῦ ἀειμνήτου
πατρὸς των.

Βασίλ. Α. Λέντζος

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Ὅσοι καθυστεροῦν τὴν συνδρομὴν των εἰς τὴν
«Φωνὴν τῆς Ἠπείρου» παρακαλοῦνται διὰ τελευταίαν
φορὰν νὰ μὴ ἐμβάσωσι ταύτην διὰ ταχυδρομικῆς
ἐπιταγῆς. Ὡσαύτως παρακαλοῦνται οἱ συνδρομηταὶ
Ἀλεξανδρείας, Καΐρου, Πόρ-Σαΐδ, Σερβίας, Βουλγα-

ΑΙ ΠΕΡΙ ΗΠΕΙΡΟΥ

Διαλέξεις τοῦ Προέδρου τῆς
Ἑταιρείας τοῦ Ἑλληνισμοῦ
κ. Ν. Καζάκη.

Συνεννοηθεῖσαι πρὸς ἀλλήλους αἱ εὐρὺ παῖκαί
Δυνάμεις ἀπέστειλαν εἰς Λονδίνον ἀντιπροσώ-
πους πρὸς διευθέτησιν τοῦ ζητήματος. Ἡ Συν-
διάσκεψις ἀπεραίνετο ὡς ἐξῆς περὶ τοῦ διακα-
νονισμοῦ τῶν συνόρων :

«Τὸ ὅριον θέλει παρακολουθήσῃ τὴν μισγάγ-
γειαν τοῦ Καλαμά ἀπὸ των ἐκβολῶν τοῦ πο-
ταμοῦ τούτου μέχρι τῶν πηγῶν, παρὰ τὸ
»Χάνι Καλμπάκι, εἰτα δὲ τὰς δειράδας τῶν
»ὁρέων, αἵτινες διαχωρίζουσι τὰς λεκάνας,
»πρὸς βορρᾶν μὲν τῆς Βογιούσης, τοῦ Ἀλιάκ
»μονος, τοῦ Μαυρονερίου καὶ τῶν παραποτα-
»μίων των, πρὸς νότον δὲ τοῦ Καλαμά, τῆς
»Ἀρτης, τοῦ Ἀσπροποτάμου, τοῦ Πηνειοῦ
»καὶ τῶν παραποταμίων των, ὅπως κατὰ τὴν
»εἰς τὸν Ὀλυμπον, οὗτινος θέλει παρακολου-
»θήσῃ τὴν δειράδα μέχρι τῆς ἐπὶ τὸ Αἰγαῖον
»ἀνατολικῆς αὐτοῦ ἄκρας, ἀφίνον πρὸς μεσημ-
»ερίαν τὴν λίμνην τῶν Ἰωαννίνων καὶ πάντα
»τὰ εἰς αὐτὴν ἐκβάλλοντα ρεῖθρα, ὡς καὶ τὸ
»Μέτσοβον, ἅτινα καθίστανται κτήσεις τῆς
»Ἑλλάδος».

Τοιοιούτῳ τῶν ἐλλληνικὸν δίκαιον ἀνε-
γνωρίζετο ἐν Ἠπείρῳ, ὅπως καὶ ἐν Θεσσαλίᾳ
καὶ ἐν Μακεδονίᾳ.

Δυστυχῶς ἡ γαλλικὴ πολιτικὴ, εἰς τὴν
πρωτοβουλίαν τῆς ὁποίας ἐν ἔτει 1878 ὤφει-
λετο ἡ πρότασις περὶ αὐξήσεως τοῦ ἐλλληνι-
κοῦ Κράτους, πρῶμην ἀνακρούσασα, ἀνελάμ-
βανε τὴν ὑποστήριξιν τῶν τουρκικῶν συμπε-
ρόντων. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
τῆς Γαλλίας Βερθελεμὺ Σαιντιλλαίρ, ὁ γνω-
στὸς μεταφραστὴς τοῦ Ἀριστοτέλους, ἀπην-
εῖτο τὴν γενναίαν πολιτικὴν τοῦ Γαμβέττα
καὶ Βαδδισκῆτος, ἐνεκα γνωστῶν πολιτικῶν
συμφερόντων ἀμυνόμενος ὑπὲρ τῆς Τουρκίας.
Καὶ ἦτο πεπωμένον ν' ἀκούσῃ ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ
τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν, ὅτι
στηρίζει τὰς διεκδικήσεις τῆς ἐπὶ προφκνοῦς
πλάνης. Φεῦ ! ἀνεκλήρυντο εἰς πλάνην ὑπὸ
Γάλλου ὑπουργοῦ ἡ εὐγενὴς καὶ ὑψηλὴ πολι-
τικὴ τοῦ Γαμβέττα, ὅπως πρὸ δεκαετηρίδων
ἄλλοτε ἐν Ἀγγλίᾳ τὸ μέγα γεγονός τοῦ Νευ-
αρίνου ἀπεκλήρυντο ὡς δυστύχημα. Τοιαύτη
εἶνε ἡ ἀθλιότης τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων !

Ἡ Τουρκία, ἐπωφελομένη τὴν διαφωνίαν
τῶν Δυνάμεων, ἀλλὰ καὶ τὴν δεδηλωμένην
ἤδη γαλλικὴν ὑποστήριξιν, ἐννοοῦσα ὅτι ἡ Εὐ-
ρώπη ἔφριττε πρὸ τῆς ἰδέας ἐνδεχομένου πο-
λέμου, ἀνθίστατο, καὶ οὕτω συνήρχετο νέα
εὐρωπαϊκὴ Συνδιάσκεψις ἐν Κωνσταντινουπό-

ρίας καὶ Ρουμανίας νὰ ἐμβάσωσι τὴν συνδρομὴν ἄνευ
ἄλλης προσκλήσεως. Ἐβαρύνθημεν καὶ δὲν θὰ γράψω-
μεν ἐφεξῆς εἰς οὐδένα. Ἀντὶ δελατιῶν εἰς τὸ μέλ-
λον θὰ δημοσιεύωμεν πρότκλιν ἐνταῦθα, δηλαδὴ
«Κύριε δεῖν α, στείλε μας τὴν συνδρομὴν.» Ὁ
στὶς ἐπιθυμεῖ νὰ μὴ τοῦ κακοφανῇ, ἃς συμμορφωθῇ.
Ἀποροῦμεν δὲ μὲ τινες ὅστινες λαμβάνουν τόσον και-
ρὸν τὸ φύλλον, κωφεύουν δὲ καθόσον ἀφορᾷ τὴν συν-
δρομὴν. — Π. Α. Χανία. Σῆς ἐγράψαμεν. — Ἀδ.
Χ. Σεργίαν. Ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Γ. καὶ Μ.
Καρβασαρά. Ὡς σῆς ἀποστείλωμεν. — Εὐθ. Κ.
Nashua (Ἀμερικῆς) Σῆς ἐνεγράψαμεν συνδρομητὴν
καὶ σῆς ἀπηντήσαμεν ταχυδρομικῶς. — Κ. Κ. Νέαν
Ἰόρκην. Εὐχαριστοῦμεν διὰ διελτάριον. Ὑστε-
ρον ἀπὸ τόσα χρόνια ! Σῆς γράφωμεν. Α. Ρ. — Σό-
φ. α. Δὲν ἐλάβομεν ἀπάντησίν σας.

ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ἐξαντληθέντος τοῦ φύλλου μετοχομεριδίων
τῶν ἀνωνύμων μετοχῶν τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς
τῆς Ἑλλάδος, προσκαλοῦνται οἱ κάτοχοι αὐ-
τῶν ἵνα ἀπὸ τῆς 1 Μαΐου ε. ε. ζητήσωσι καὶ
λάβωσι νέον φύλλον, περιλαμβανόν τὰ ἀπὸ
τῆς Α' ἐξαμηνίας 1903 μέχρι τῆς Β' ἐξαμην-
ίας τοῦ 1912 μετοχομεριδία ἐπὶ ἀποδόσει τοῦ
στελέχους τοῦ ἐξηντλημένου φύλλου μετοχομε-

λει, ἐντολὴν ἔχουσα νὰ περιορίσῃ τὰς ἐλλληνι-
κὰς ἀξιώσεις, ἐπιδιμάζουσα εἰς τὴν Ἑλλάδα,
πλὴν τῆς Ἑλασσῶνος, τὴν Ἀρταν μετὰ τινῶν
ὁρειῶν διαμερισμάτων. Τὸ μέγιστον μέρος τῆς
Ἠπείρου ἀπέμεινε ἀλύτρωτον ἡ Εὐρώπη
ἐξήσκησεν ὅλην αὐτῆς τὴν ἐπιρροὴν ἐπὶ τῆς
ἐλλληνικῆς Κυβερνήσεως, συμβουλευσάσα ν' ἀρ-
κεσθῇ εἰς τὰ ὀλίγα ταῦτα, ἀφοῦ δὲν εἶχε
ἡγεθῇ νὰ συντάξῃ στρατόν, ἵνα ζητήσῃ τὸ
ὅλον.

Καὶ ἡναγκάζετο νὰ ὑποχωρήσῃ ἡ ἐλλληνικὴ
Κυβέρνησις. Ὁ τότε ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν
ἀπεδέχετο τὸ παραχωρούμενον τεμάχιον
τῆς Ἠπείρου, ἀλλ' ἐπίσης ἀπηύθυνεν εἰς τὰ
εὐρωπαϊκὰ ἀνακτοβούλια τὰ ἀκόλουθα :

« Ἡ ἐλλληνικὴ κυβέρνησις, ἀποδεχομένη τὰς
»διατάξεις τῆς ἐπισήμου πράξεως τοῦ Βερολί-
»νου, ἥτις καθώριζε τὰ νέα τοῦ βασιλείου
»σύνορα, ἐφρονεῖ ἐν πλήρει πεποιθήσει, ὡς σή-
»μερον ἔτι φρονεῖ, ὅτι ἡ ὑπόφαις αὕτη τῶν
»μεγάλων Δυνάμεων τῆς Εὐρώπης παρήγε δι-
»καιώματα καὶ ὑποχρεώσεις διὰ τὴν Ἑλ-
»λάδα καὶ τὴν Τουρκίαν, διὰ τοὺς κατοίκους
»τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι παραχωρηθεισῶν ἐπαρ-
»χιῶν, ὡς καὶ διὰ τὴν Εὐρώπην.

»Ἐν τούτοις αἱ Μεγάλαι Δυνάμεις ἀνακοι-
»νουσι σήμερον εἰς τὴν Ἑλλάδα, ὅτι, μὴ κα-
»τορθωθέντος, ἐνεκα τῶν περιστάσεων, ἵνα αἱ
»ἀποφάσεις, αἱ περιερχόμεναι ἐν τῇ τελικῇ
»πράξει τῆς βερολινεῖς Συνδιασκέψεως, λάβωσι
»τὴν εἰρηνικὴν ἐκτέλεσιν ἣν διανοοῦντο αἱ κυ-
»βερνήσεις, παρήγγειλαν αὐταὶ τοῖς ἐν Κων-
»σταντινουπόλει ἀντιπροσώποις των, ὅπως ἐπι-
»ζητήσωσι καὶ διαγράψωσι τὴν κατ' αὐτοὺς
»εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς κατὰστάσεως μᾶλλον
»ἀνταποκρινομένην ὁροθετικὴν γραμμὴν.

»Αἱ ἀποφάσεις τῶν Πρεσβυτέρων, ἀποδε-
»κται γενόμεναι παρὰ τῆς Εὐρώπης καὶ ρητῶς
»ὑποκατασταθεῖσαι εἰς τὰς ἐν τῇ πράξει τῆς
»1ης Ἰουλίου 1880 περιεχομένας, τροποποι-
»οῦσι ριζικῶς τὴν γραμμὴν τῆς Συνδιασκέψεως
»τοῦ Βερολίνου. Τὴν ἀντικαθιστῶσι διὰ νέας
»ὁροθετικῆς γραμμῆς, ἥς τὰ πλεῖστα σημεῖα
»οὐδεμίαν περιέχουσιν ἀσφάλειαν καὶ στεροῦν-
»ται πάσης φυσικῆς ἀμύνης. Τὴν γραμμὴν
»ταύτην, ἥς αἱ ἐλλείψεις δὲν θέλουσι βραδύνῃ
»νὰ γεννήσωσι δυσκολίας ἐν τῇ παρόντι καὶ
»κινδύνους ἐν τῇ μέλλοντι, προσκαλεῖται ἡ
»Ἑλλὰς ν' ἀποδεχθῇ ὅσον τάχιστα.

»Ἐνώπιον τῆς προσκλήσεως ταύτης τῆς Εὐ-
»ρώπης, ἡ Ἑλλὰς δὲν δύναται νὰ μὴ ἐρω-
»τήσῃ ἐαυτήν, ἐὰν ἡ ἀποδοχὴ τῆς ἡθελεν ἀ-
»ληθῶς προαγάγῃ τὸ ζήτημα καὶ τῇ ἐξασφα-
»λίῃ λύσιν πλήρη καὶ εἰρηνικὴν. Ἡ πεῖρα
»τοῦ παρελθόντος, ἡ τύχη τῶν ἀποφάσεων
»τοῦ Βερολίνου, τὸ ἀποτέλεσμα τῆς συναινε-
»σεως τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς
»Συνδιασκέψεως, πάντα ταῦτα δὲν ἐνθαρρῶ-

ριδίων καὶ ἐπὶ προσαγωγῇ τοῦ τίτλου τῆς με-
τοχῆς.

Τὰ νέα φύλλα μετοχομεριδίων οἱ κάτοχοι
ἀνωνύμων μετοχῶν δύνανται νὰ ζητήσωσι :

Ἐν Ἀθήναις. Παρὰ τῷ Κεντρικῷ Καταστήματι.
(Ταμεῖον τίτλων. Ἀριθμοὶ θυρίδων 3—37). Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι παρὰ τοῖς ὑποκαταστήμασι
τῆς Ἑθνικῆς Τραπεζῆς καὶ τοῖς ὑποκαταστήμασι τῆς Ἰονικῆς Τραπεζῆς.
Λονδίνῳ παρὰ τοῖς κ.κ. N. M. Rothschild
fils. Ἐν Βιέννῃ παρὰ τῇ Wiener Bank
rein. Ἐν Κων(σταντινουπόλει) παρὰ τῷ κ. Α. Ζακάρ.
Ἐν Βουκουρεστίῳ παρὰ τῷ κ. Ν. Χρυσό-
λῳγῳ. Ἐν Ἀλεξανδρείᾳ (Αἰγύπτου) παρὰ τῇ
Banque Imp Ottomane. Ἐν Τεργεστῇ παρὰ τῇ
Succursale de la Société F. J. R. Antrichienne de Crédit pour le commerce
et l'industrie. Ἐν Κρήτῃ παρὰ τοῖς καταστήμασι Τραπεζῆς Κρήτης. Οἱ ἐν τῇ ἐξωτε-
ρικῇ κάτοχοι ἀνωνύμων μετοχῶν δύναται ἐπι-
σης ν' ἀποταθῶσι πρὸς τὰ καταστήματα ὧν
ὡς συνήθως λαμβάνουσι τὸ μέρος.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 24 Ἀπριλίου 1903.

Ὁ Διοικητὴς

Σ. Στρέϊτ

»νουσι βεβαίως τὴν ἐλλληνικὴν κυβέρνησιν, ἵνα
»ἀπαντήσῃ καταφατικῶς. Ὅθεν τῇ ἐνδιαφερό-
»ντῃ γνώμῃ, πότε αἱ νέαι ἀποφάσεις τῆς Εὐ-
»ρώπης ἡθελον ἐκτελεσθῇ, νὰ μάθῃ, ἐὰν
»εἰρηνικὴ παρὰδοσις τῶν παραχωρηθεισῶν
»Ἑλλάδι χωρῶν θὰ πραγματοποιηθῇ ἀμέσως
»ἢ ἐν βραχεῖ διαστήματι, ἐκ τῶν προτέρων
»ὁρίσθησιν, καὶ νὰ διαφωτισθῇ ἐπὶ τῷ
»ὡς πρὸς τὰς ἐγγυήσεις, ἃς αἱ Δυνάμεις ἡθελον
»ἐπὶ τούτῳ παράσχει.

»Ἡ κυβέρνησις τοῦ βασιλέως μετὰ λύπην
»μυανθάνει ὅτι, ἡ ἰδέα ἐνδεχομένης διατα-
»ξεως τῆς εἰρήνης ἤρκεσεν, ὅπως ἡ Εὐρώπη
»προβῇ εἰς τὴν τροποποίησιν τῆς ἐν Βερολί-
»νῳ ληφθείσης ἀποφάσεως τῆς. Οὐδέποτε ἡ
»Ἑλλὰς ἡθελε πιστεύσει, ὅτι ἡ Τουρκία ἡθελεν
»πιστεύσει, ὅτι ἡ Τουρκία ἡθελεν ἀρνηθῇ
»συμμορφῇ πρὸς τὰς ἀποφάσεις τῶν Μεγάλων
»Δυνάμεων, οὐδ' ὅτι ἡθελε παραχωρήσῃ τὴν
»ἰδίαν τῆς συμφέροντα μέχρι ἀντιπαράθεσιν
»τὴν σταθερὰν καὶ ἀκλόνητον θέλησιν αὐτῆς
»ἐκτιθεμένη οὕτω εἰς πάσας τὰς ἀβεβαιότη-
»τας τοῦ πολέμου, οὐ τινος οὐδ' αὐτῇ ἡθελεν
»δυνηθῇ νὰ ὑπολογίσῃ τὰς συνεπείας καὶ τὴν
»ἐκτασιν.

»Ἡ Ἑλλὰς ἐπιθυμεῖ τὴν εἰρήνην. Εὐγνώ-
»μονεῖ τῇ Εὐρώπῃ διὰ τὰς προσπάθειάς τας
»πρὸς εἰρήνην καὶ λύσιν τοῦ ζητήματος τῶν ἐλλ-
»ληνικῶν ὁρίων. Ἐπομένως θέλει σπεύδῃ
»καταλάβῃ τὰς περιερχόμενας αὐτῇ χώρας
»νὰ παράσχῃ πᾶσαν ἐπιθυμητὴν ἐγγυήσιν
»τῶν Μουσουλμάνων τῶν προσαρτηθεισῶν ἐπαρ-
»χιῶν, ὡς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐξάσκησιν
»τοῦ θρησκευτικοῦ αὐτῶν καὶ ἀσφάλειαν τῶν
»ἰδιοκτησιῶν των.

»Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, καίπερ ἀποφασίσασα
»ἀκολουθήσῃ τὴν εἰρηνικὴν ὁδόν, τὴν ἐνδε-
»χθεῖσαν αὐτῇ παρὰ τῆς Εὐρώπης, ἥς ἀνεκ-
»θεν ἐσεβάσθη τὰς συμβουλὰς, φρονεῖ ὅτι οὐ
»ἔστιοντες, οὐδὲ γυναικῶν ἐκ μέρους αὐτῆς
»ἡθελεν εἰσελθῇ νὰ παρίδῃ ἐγκαταλειφθέντα
»τὴν παροῦσαν τύχην των τὰ τέκνα τῆς, τὰ
»πομείναντα ἐκτὸς τῶν νέων ὁρίων, καὶ τὰ
»ὁποῖα τὰ δίκαια πανηγυρικῶς ἀνεγνωρίσαν
»Ἡ Εὐρώπη ἐν Βερολίῳ καὶ ἐπανελλλημμένη
»καθιέρωσεν.

»Ἡ ἐλλληνικὴ Κυβέρνησις εὐελπίζεται, ὅτι
»καὶ Μεγάλαι Δυνάμεις θέλουσιν εὐαρεστηθῇ
»πλάθωσιν ὑπὸ σπουδαίαν σκέψιν τὴν εἰς τὴν
»δικαιοσύνην αὐτῶν ἐκκλίνουσιν ταύτην καὶ
»ἐξετάσωσιν ὑπὸ τὸ αὐτὸ εὐμένες πνεῦμα
»ὅπερ αἰετοτε ἐπρυτάνευον εἰς τὰς περὶ Ἑλ-
»λάδος καὶ Ἑλλήνων διασκέψεις των.

»Ὁ ὑπαγεγραμμένος δρᾷττεται τῆς εὐκα-
»ρίας ταύτης κ.λ.». Α. Κουμουνοδοῦρο